

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 034191 24 Uvp
Banja Luka, 12.11.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Svjetlane Knežević, kao članova vijeća, uz učešće Tamare Kočić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi O.P.Z. „Euroagrar“ Prnjavor (u daljem tekstu: tužiteljica), zastupane po punomoćniku Vujađinu Ljubojeviću, advokatu iz Prnjavora, Ulica Svetog Save broj 25, protiv rješenja broj: 18.04-3-259-1/23 od 18.4.2023. godine Ministarstva privrede i preduzetništva Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu dodjele podsticaja za povećanje plata radnika, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 034191 23 U od 14.11.2023. godine, u nejavnoj sjednici, održanoj dana 12.11.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tuženog, bliže navedenog u uvodu ove presude, kojim je odbačen zahtjev tužiteljice za podsticaje za povećanje plata radnika, kao nedopušten.

Odbijanje tužbe nižestepeni sud je obrazložio zaključkom da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer da su Zakonom o podsticajima u privredi Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 52/19, 78/20, 37/22 i 56/22, u daljem tekstu: Zakon o podsticajima), obuhvaćena samo privredna društva i samostalni preduzetnici, kako je to propisano članom 3. stavom 1. tačke 1. Zakona o podsticajima, dok zadruge nisu obuhvaćene tim zakonom, pa da je pravilno zahtjev odbačen, kako je to i propisano članom 5. stavom 1. tog zakona. Sud je posebno ukazao na sadržaj odredaba člana 2., 5. stava 1. i člana 6. Zakona o poljoprivrednim zadrugama i ukazao da se tužiteljica ne može organizovati kao preduzeće ili drugi nezadružni oblik organizovanja, niti se može pripojiti ili spojiti sa preduzećem, ili drugim pravnim licem koje nije zadruga, pa da je pravilan zaključak tuženog da tužiteljica ne posluje u formi privrednog društva ili preduzetnika, te u smislu Zakona o podsticajima nema status privrednog subjekta, dok ne spori činjenicu da je tužiteljica pravno lice.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje (u daljem tekstu: zahtjev) tužiteljica osporava zakonitost pobijane presude zbog povrede zakona i povrede propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari, kao i što u upravnom postupku, koji je prethodio osporenom aktu nije pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, koji osnov nije moguće isticati u zahtjevu. U zahtjevu navodi da se navode pravne norme iz Zakona o PIO Republike Srpske, za koji navod ovaj sud smatra da je očitom greškom naveden, ali suštinski tvrdi da je tuženi, ali i nižestepeni sud usko tumačio odredbe koje se odnose na zaključak da tužiteljica nema status privrednog subjekta u smislu Zakona o podsticajima. U tom pravcu interpretira član 2. Zakona o privrednim društvima te ističe da je tužiteljica po svom organizacionom obliku poljoprivredna zadruga, osnovana u smislu Zakona o poljoprivrednim zadrugama, te citira odredbe člana 2a, 11., 12., 55. i 59. tog zakona. Konačno zaključuje da je tužiteljica pravno lice, kojeg su osnovali zadrugari, da obavlja poljoprivrednu djelatnost, sa ciljem ostvarivanja dobiti, pa stoga ispunjava sve zakonom propisane pretpostavke da se tretira kao privredno društvo u smislu Zakona o privrednim društvima, čiji oblik je definisan posebnim zakonom. S obzirom da je nižestepeni sud pogrešno tumačio navedene propise, predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži, pobijanu presudu „poništi“, odnosno preinači u korist tužiteljice, ili pak ukine i vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje, uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženi u odgovoru na zahtjev osporava sve navode zahtjeva, pa se iz svega može zaključiti da ostaje kod razloga datih u osporenom aktu i pobijanoj presudi, a posebno ukazuje na isti pravni stav nižestepenog suda u presudi broj: 11 0 U 013724 14 U od 13.10.2015. godine po tužbi Poljoprivredne zadruge „VIP Krajina“, kojom je takođe riješeno na isti način kao u predmetnom slučaju. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proističe da je tužiteljica dana 17.2.2023. godine podnijela tuženom zahtjev za podsticaje za povećanje plata radnika, koji je zahtjev osporenim aktom odbačen kao nedopušten, uz obrazloženje da je u prethodnom ispitivanju dopuštenosti zahtjeva utvrđeno da tužiteljica nema status privrednog subjekta u smislu Zakona o podsticajima, koji prema odredbi člana 3. stava 1. tačke 1. mogu biti samo privredni subjekti, kao što su privredna društva i samostalni preduzetnici i poslovne jedinice privrednih društava čija su sjedišta izvan Republike Srpske. Zahtjev je odbačen s pozivom na član 5. stav 1. Zakona o podsticajima, kao nedopušten. Pobijanom presudom je odbijena tužba, jer se nižestepeni sud saglasio sa činjeničnim utvrđenjem i pravnim zaključkom tuženog, kako je to već navedeno.

Pobijana presuda je pravilna i zakonita, a tužiteljica, navodima u zahtjevu nije dovela u pitanje tu pravilnost i zakonitost.

Suštinski prigovori tužiteljice se mogu svesti na tvrdnju da je sud u pobijanoj presudi restriktivno tumačio odredbe Zakona o podsticajima. Međutim, odredbom člana 3. stava 1. alineje 1. propisano je da su privredni subjekti privredna društva i samostalni preduzetnici sa sjedištem u

Republici Srpskoj, kao i poslovne jedinice privrednih društava čija su sjedišta izvan Republike Srpske, pa kako je pojam privrednog subjekta precizno određen Zakonom o podsticajima, ne daje se mogućnost drugačijeg tumačenja ko može biti korisnik podsticaja u smislu tog zakona. Nije sporno ni za ovaj sud, kao što to nije sporno za nižestepeni sud i tuženi organ da tužiteljica ima svojstvo pravnog lica, ali nema karakter privrednog subjekta, kojeg ima u vidu navedeni zakon. Stoga je nepotrebno posebno tumačenje da tužiteljica nema karakter privrednog društva u smislu tog propisa.

Kod takvog stanja stvari, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakovitosti, predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, iz kojeg razloga je zahtjev tužiteljice odbijen na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

S obzirom da je tužiteljica odbijena sa zahtjevom, to joj shodno odredbi člana 6. Zakona o izmjenama i dopunama ZUS („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 63/11) po načelu argumentum a contrario, ne pripadaju troškovi upravnog spora, pa je zahtjev za priznavanje troškova upravnog spora odbijen kao neosnovan.

Zapisničar
Tamara Kočić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić